17/12/2020

ΠτΔ: “Ας μη συμφιλιωθούμε με την απώλεια”

/ Επικαιρότητα

“Μέρες τώρα μετράμε νεκρούς στα νοσοκομεία μας, μέρες τώρα περιμένουμε με αγωνία να δούμε τον αριθμό τους να μειώνεται. Κι όμως, οι ειδικοί μας προειδοποιούν: θα υπάρξουν περισσότερα θύματα από τις επιπλοκές της νόσου. Θα υπάρξουν περισσότεροι νεκροί. Ήδη πλησιάζουν τις τέσσερις χιλιάδες” γράφει σε ανάρτησή της στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης η Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Αικατερίνη Σακελλαροπούλου και προσθέτει:

“Είναι μια πραγματικότητα που μας τραυματίζει συλλογικά, ένας απολογισμός που μας μουδιάζει ως κοινωνία. Γιατί οι άνθρωποι που πεθαίνουν καθημερινά μόνοι στις εντατικές, χωρίς κάποιο αγαπημένο πρόσωπο να τους κρατάει το χέρι, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να αποχαιρετίσουν τους οικείους τους, δεν είναι «ξένοι νεκροί», απλοί αριθμοί σε μιαν αδιάφορη στατιστική. Έχουν όνομα και πρόσωπο. Είναι πατέρες, μητέρες, αδέλφια, φίλοι. Όταν τους θυμόμαστε, όταν τους

μνημονεύουμε, τους ξαναφέρνουμε ανάμεσά μας. Όταν τους ονομάζουμε, δεν τους αφήνουμε να νεκρωθούν οριστικά.

Η εφημερίδα New York Times δημοσιεύει κάθε τόσο έναν κατάλογο νεκρών με δυο λέξεις που τους χαρακτήριζαν όσο ζούσαν. Μια προγιαγιά, που είχε εύκολο το γέλιο. Ένας παππούς που του άρεσε το μπέικον, τραγανό και ξεροψημένο. Ένας πιανίστας της τζαζ, που τον αγάπησαν οι μαθητές του. Μια νοσηλεύτρια που ξενυχτούσε πλάι στους ασθενείς της. Ένας γιατρός, λίγο πριν από τη σύνταξη. Ένας ιερέας αφοσιωμένος στην ενορία του. Εμείς, γνωρίζουμε ελάχιστους από όσους «δεν τα κατάφεραν». Τον πρώτο μας νεκρό, τον εκπαιδευτικό Μανώλη Αγιομυργιαννάκη. Τον πρωτοπόρο ορειβάτη, αναρριχητή, εκπαιδευτή Μιχάλη Τσουκιά. Την 37χρονη βοηθό ακτινολόγου Ευαγγελία Γαζέπη που εργαζόταν στο Νοσοκομείο της Νάουσας. Τον 39χρονο ντι τζέι Δημήτρη Μπέλλο. Αλλά υπάρχουν χιλιάδες ακόμη. Και πλάι σ’ αυτούς οι λαβωμένες τους οικογένειες που δεν ξέρουν πώς να πενθήσουν τον «απόντα θάνατο» των αγαπημένων τους.

Ας μη συμφιλιωθούμε με την απώλεια. Ας μη τη συνηθίσουμε. Ας μην ξεχάσουμε όσους έφυγαν, έστω κι αν η ανάμνησή τους εξουθενώνει την ηθική μας αντοχή. Αθέατοι πια, αλλά ονομασμένοι, οι νεκροί μας γίνονται φιλικοί, παρηγορητικές σκιές στη δύσκολη καθημερινότητά μας”.